

een legende van Cornwall

- voor Miek en de Engelandvaarders -

je wandelt door een woud
van eeuwen, machtige taxus,
venijnboom, doodboom, vader-
boom van zijdezachte bogen,
de twijgen vervlochten
een duister gewelf

een dame in het dorp, wit als
een druïde, houdt vol dat ze
over de glooiende velden legioenen
zag marcheren, gouden platen
op hun borst en schouders

wie zal beweren dat haar droom
een louter verzinsel, een ijlen was
zijn er geen ogen die schouwen
door de sluiers der tijden, oren
die kreten horen van een verloren slag

wandel omzichtig want je loopt
in sporen, door het donker onder
bomen van onheuglijke dagen, lees
onder algen en mos wat de stenen
behouden, trouw bewaren
onder hun roerloos bestaan

je zal verzwegen monden ontwaren
opengesperd in hun reeuwse
schreeuw, vonken die zwaarden
slaan uit bronzen schilden
en daarna staan ze op, verzamelen
lansen en banieren en verdwijnen
over de top van de zwijgende heuvel

wie zal beweren dat zij het nooit
aanschouwde, zijn ze onwaar: de ver-
gezichten van een wijzende vrouw met
zilver in het haar, een trillen in haar keel
alsof zij nog schokt met schokkende
lijven – er zijn de bomen die blijven
al duizenden jaren, hun donker gewelf
dat alle geluiden als een foedraal bewaart

Staf De Wilde